

รายงานการประชุม
คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล
ครั้งที่ 1-1/2551

วันที่ 15 กันยายน 2551 เวลา 13.30 - 16.30 น.

ห้องประชุม 202 ชั้น 2 กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

1. นางปราณี พันธุมสินชัย	ประธานอนุกรรมการ
2. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์พัฒนา
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	รองประธานอนุกรรมการคนที่ 1
3. นายสุตสาคร พุทโธ
ผู้อำนวยการสำนักสนธิสัญญาและยุทธศาสตร์
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	รองประธานอนุกรรมการคนที่ 2
4. นายจินตพันธ์ ทั้งสุขบุตร
นักกฎหมายกฤษฎีกา 7ว
แทนเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	อนุกรรมการ
5. นางนภาพร แดดภู
ผู้อำนวยการส่วนคดีปกครอง แทนเลขาธิการคณะกรรมการกำกับ
และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย	อนุกรรมการ
6. นายวรพัฒน์ เชาววิศิษฏ์
เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 8 สำนักสืบสวนและปราบปราม
แทนอธิบดีกรมศุลกากร	อนุกรรมการ
7. นางสาวชวนาถ ทั้งสัมพันธ์
เจ้าหน้าที่การทูต 7 กองกฎหมาย
แทนอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย	อนุกรรมการ
8. นายสุรศักดิ์ สุภรัตน์
ผู้อำนวยการกองกิจการเพื่อการพัฒนา
แทนอธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
9. นายปกรณ์ ประเสริฐวงษ์
หัวหน้ากลุ่มสิ่งแวดล้อม สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	อนุกรรมการ
10. นางสาวชานชนิษฐ์ อัมพประภา
นักวิชาการพาณิชย์ 6ว สำนักมาตรการทางการค้า
แทนอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ	อนุกรรมการ

11. นายเจริญ หาญปัญจกิจ
นักวิชาการสาธารณสุข 8ว สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมอนามัย	อนุกรรมการ
12. นางสาวอัมพันธ์ พิณธุกนก
ผู้อำนวยการสำนักความร่วมมือด้านทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
13. นางเอือนพร ภูเพ็ชร์
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 12 ท่าเรือกรุงเทพ
แทนผู้อำนวยการท่าเรือแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
14. นายเฉลิมพล เทียนระหงษ์
วิศวกรสิ่งแวดล้อม ฝ่ายความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม
แทนผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	อนุกรรมการ
15. ดร. อรรคเจตต์ อภิขจรศิลป์
รองเลขาธิการกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
แทนประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
16. นางสาวดวงกมล รัชกรกิตติ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎระเบียบและการค้าระหว่างประเทศ
แทนประธานสภาหอการค้าไทย	อนุกรรมการ
17. นางสาวภัทธินดา แสงมหะหมัด
เจ้าหน้าที่วิชาการ 3 แทนนายไชยยศ บุญญากิจ	อนุกรรมการ
18. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์
ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ	อนุกรรมการและเลขานุการ
19. นางปิยามณี ตั้งทองทวี
ผู้อำนวยการส่วนบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	อนุกรรมการและเลขานุการ
20. นางสาวธีราพร วิริวุฒิก
ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดภารกิจ)

1. นางสุชาดา ชินะจิตร	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
2. นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต	หัวหน้าสาขากฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายธรรมรัตน์ แก้วเอี่ยม เจ้าหน้าที่การทูต 6 กองเอเชียตะวันออก 3 กรมเอเชียตะวันออก
2. นายตจสาร ทรัพย์หิรัญ เจ้าหน้าที่การทูต 3 กองเอเชียตะวันออก 3 กรมเอเชียตะวันออก
3. นางวิไลลักษณ์ สุรพฤษ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7ว สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
4. นางสาวอลิษา ขอบอิสระ เจ้าหน้าที่การทูต 4 กองกฎหมาย กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
5. นายอาทิตย์ ประสาทกุล เจ้าหน้าที่การทูต 5 กองกิจการเพื่อการพัฒนา กรมองค์การระหว่างประเทศ
6. นางสาวสุกัญญา ใจชื่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎระเบียบและการค้าระหว่างประเทศ สภาหอการค้าไทย
7. เจ้าหน้าที่สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ รวม 3 คน

เริ่มประชุมเวลา 14.10 น.

วาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

1.1 คำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ 8/2551 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2551

นางปราณี พันธุมสินชัย ประธานคณะกรรมการอนุสัญญาบาเซล แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า เนื่องจากประธานอนุกรรมการท่านเดิม ท่านผู้หญิงสุชาวัลย์ เสถียรไทย ได้หมดวาระจากการเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงทำให้หมดวาระประธานอนุกรรมการในคณะกรรมการอนุสัญญาบาเซลด้วย คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการอนุสัญญาบาเซลชุดใหม่ ตามคำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ 8/2551 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2551 โดยมีองค์ประกอบรวมทั้งสิ้น 22 คน โดยมีดิฉัน นางปราณี พันธุมสินชัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นประธานอนุกรรมการ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษและอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นรองประธานอนุกรรมการคนที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ผู้แทนจาก 13 หน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย กรมศุลกากร กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมองค์การระหว่างประเทศ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กรมการค้าต่างประเทศ กรมอนามัย สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การท่าเรือแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าไทย ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วย นางสาวชานา ชินะจิตร์ นายไชยยศ บุญญากิจ และนายอำนาจ วงศ์บัณฑิต และผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุม

มลพิษ เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ เป็นฝ่ายเลขานุการฯ ซึ่ง คณะอนุกรรมการฯ มีหน้าที่พิจารณากำหนดระบบ กลไก และมาตรการทางด้านกฎหมายและวิชาการ เพื่ออนุรักษ์ตามอนุสัญญาบาเซล พิจารณารายละเอียดพิธีสารภายใต้อนุสัญญาบาเซลและหรือการแก้ไข อนุสัญญาบาเซล ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ตามอนุสัญญาบาเซล เสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการอนุญาตการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายและกากของเสียอื่นๆ เข้ามาในและ ออกไปนอกราชอาณาจักร แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งภายใต้กรอบการทำงาน คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลโดยเฉพาะได้ และปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติมอบหมาย

มติที่ประชุม รับทราบคำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ 8/2551 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2551

วาระที่ 2 เรื่องการรับรองรายงานการประชุม

2.1 รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 26

มิถุนายน 2550

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2550 แล้วเสร็จและเวียนให้คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2550 และที่ประชุมมีมติรับทราบรายงานการประชุมโดยไม่มีข้อแก้ไขเพิ่มเติม

มติที่ประชุม รับทราบรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2550 แต่มิได้มีมติรับรองรายงานการประชุม เนื่องจากเป็นรายงานการประชุม ของคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลชุดเดิม

วาระที่ 3 เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมทราบ

3.1 ผลการประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล สมัยที่ 9 เมื่อวันที่ 23-27 มิถุนายน 2551

ณ กรุงบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบผลการประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล สมัยที่ 9 ในระหว่างวันที่ 23-27 มิถุนายน 2551 ณ กรุงบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ที่มีผู้แทนภาคีจาก 170 ประเทศ และหน่วยงานต่างๆ ทั้งองค์กรระหว่างประเทศ ภาคอุตสาหกรรม และองค์กรพัฒนาเอกชน จำนวนกว่า 400 คน เข้าร่วมประชุมดังกล่าว ซึ่งมีหัวข้อสำคัญของการประชุม เน้นเรื่อง “Waste Management for Human Health and Livelihood” (การจัดการของเสียเพื่อสุขภาพอนามัยและความ เป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์) ซึ่งที่ประชุมได้มีมติรับรอง “Bali Declaration on Waste Management for Human Health and Livelihood” (ปฏิญญาบาห์ลีว่าด้วยการจัดการของเสียเพื่อสุขภาพอนามัยและความเป็น อยู่ที่ดีของมนุษย์) เพื่อเน้นการคุ้มครองสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ แสดงความยึดมั่น ในหลักการของอนุสัญญาบาเซลในการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือกับ อนุสัญญาออตเตอร์ดัมฯ และสตอกโฮล์มฯ และการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์บาห์ลีว่าด้วยการสนับสนุน

เทคโนโลยีและการเสริมสร้างขีดความสามารถ รวมทั้งการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) รวมทั้งมติข้อตัดสินใจสำคัญเรื่องต่างๆ 10 เรื่อง

มติที่ประชุม รับทราบ

3.2 สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเครือข่ายอาเซียนเพื่อการป้องกันการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายอย่างผิดกฎหมายในภูมิภาคเอเชีย ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเครือข่ายอาเซียนเพื่อการป้องกันการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายอย่างผิดกฎหมายในภูมิภาคเอเชีย ในระหว่างวันที่ 28 – 30 มกราคม 2551 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งจัดขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาบาเซล หลักเกณฑ์ในการจำแนกสินค้าใหม่ (new) กับสินค้าที่ผ่านการใช้งานแล้ว (used) และของเสีย (waste) รวมทั้งโครงการที่จะดำเนินการในอนาคต โดยการนำเสนอประสบการณ์ของประเทศญี่ปุ่นและประเทศผู้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับสถานการณ์การดำเนินงานภายใต้อนุสัญญาบาเซล การกำหนดหลักเกณฑ์ในการจำแนกสินค้าที่ผ่านการใช้งานแล้ว (used) ออกจากของเสีย (waste) การปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาบาเซลและโครงการที่จะดำเนินการในอนาคต และการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าว รวมทั้งการนำเสนอโครงการที่จะดำเนินการในอนาคต ทั้งนี้ ที่ประชุมได้เห็นชอบกับความร่วมมือในการปรับปรุงรายชื่อผู้ประสานงานของแต่ละประเทศ การให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน สหภาพยุโรป และแคนาดา จัดทำเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาบาเซล และสนับสนุนการปฏิบัติตามโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับซากอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

มติที่ประชุม รับทราบ

3.3 การตรวจสอบของตกค้างเศษกระดาษย่อยอัดเป็นมัดและของตกค้างทั้งหมดอายุและเสื่อมสภาพ

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า สืบเนื่องจากกรมควบคุมมลพิษ ได้รับการประสานจากสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ ให้เข้าตรวจสอบของตกค้างที่เป็นเศษกระดาษย่อยอัดเป็นมัด จำนวน 32 ตู้คอนเทนเนอร์ เพื่อตรวจสอบว่าของตกค้างดังกล่าวเป็นวัตถุอันตรายตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หรือไม่ และมีแนวทางในการดำเนินการกับของตกค้างจำนวนดังกล่าวอย่างไร ซึ่งเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษร่วมกับคณะผู้ได้เข้าตรวจสอบของตกค้างดังกล่าวแล้ว พบว่าของตกค้างเป็นเศษกระดาษย่อยอัดเป็นมัด บางส่วนบรรจุในถุงพลาสติกขนาดประมาณ 1x1x1 เมตร มีกลิ่นเหม็นฉุน และไม่เป็นวัตถุอันตรายตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และได้ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด การปนเปื้อนสารอันตรายหรือมีองค์ประกอบของสารอันตรายการตรวจสอบลักษณะทางกายภาพด้วยเครื่อง x-ray และตรวจสอบทางกายภาพและเคมีของของตกค้างที่บรรจุในตู้คอนเทนเนอร์ รวมทั้งเก็บตัวอย่างของตกค้างไปทดสอบการละลายน้ำ ความเป็นกรดเป็นด่าง

องค์ประกอบของสารด้วย Hazcat kit และการปนเปื้อนของโลหะหนัก ปรากฏผลการวิเคราะห์และตรวจสอบพบว่าของตกค้างดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นของเสียอันตราย จึงได้แจ้งกรมศุลกากร เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 ว่าสามารถพิจารณาดำเนินการต่อสินค้าดังกล่าว โดยการนำออกขายทอดตลาดหรือให้จำหน่ายได้ โดยกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนให้ผู้รับซื้อเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้ประกอบกิจการโรงงานประเภท 040 101 105 และ 106 เท่านั้น ซึ่งต่อมากกรมศุลกากรได้ดำเนินการขายทอดตลาดของตกค้างดังกล่าวเรียบร้อยแล้วเมื่อเดือนมีนาคม 2551

มติที่ประชุม รับทราบ

3.4 การนำเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าใช้แล้วที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสารโพลีคลอริเนทเต็ดไบฟีนิลหรือสารพีซีบี

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า บริษัท ไชแมกซ์ คอนซัลแทนท์ แอนด์ เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด ได้แจ้งว่าบริษัทฯ ได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ลงวันที่ 30 มกราคม 2551 ให้สามารถนำเข้าวัตถุอันตราย หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้าใช้แล้ว/อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ใช้แล้วนำกลับมาใช้งานได้อีก/ทำลายของใช้แล้ว ที่มีชื่อทางการค้าคือหม้อแปลงไฟฟ้าใช้แล้ว ขนาดตั้งแต่ 10 KVA จนถึง 100 KVA จากผู้ผลิตคือสาธารณรัฐเกาหลี ปริมาณ 5,000,000 กิโลกรัม จำนวน 70,000 เครื่อง โดยมีเงื่อนไข 3 ข้อ คือ (1) หม้อแปลงไฟฟ้าที่ใช้แล้ว จะต้องไม่มีส่วนประกอบของน้ำมันหม้อแปลงที่มีความเข้มข้นของสารโพลีคลอริเนทเต็ดไบฟีนิล (Polychlorinated Biphenyl, PCB) มากกว่า 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม (2) น้ำมันหม้อแปลงจะต้องส่งบำบัดหรือกำจัดยังโรงงานที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม และ (3) ต้องแจ้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมตรวจสอบก่อนซ่อมแซมปรับปรุง ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2551 แล้ว แต่เมื่อกระทรวงสิ่งแวดล้อมของสาธารณรัฐเกาหลีได้รับการชี้แจงทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ จากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยแล้วทำให้เกิดความไม่ชัดเจนขึ้นกับหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงาน จึงขอความอนุเคราะห์กรมควบคุมมลพิษให้ช่วยแนะนำแนวทางปฏิบัติการนำเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรไทย เพื่อจะได้ปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้แจ้งตอบบริษัทฯ และแจ้งเรื่องดังกล่าวให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยสำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2551 โดยมีสาระสำคัญในการชี้แจงแนวทางปฏิบัติการนำเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าใช้แล้วเข้ามาในประเทศไทย ตามอนุสัญญาบาเซลและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย ข้อพิจารณาว่าหม้อแปลงไฟฟ้าใช้แล้วเป็นของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล ขั้นตอนการแจ้งและการได้รับการยินยอมล่วงหน้าก่อนการนำเข้ากรณีที่เข้าข่ายเป็นของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล การพิจารณาอนุญาตการนำเข้าของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศ โดยผู้ที่นำเข้าต้องมีขีดความสามารถหรือเทคโนโลยีที่จะจัดการกับของเสียอันตรายดังกล่าวนี้ได้ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบกรณีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียไม่เป็นไปตามอนุสัญญาบาเซล และบทลงโทษกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศ รวมทั้งได้ชี้แจงด้วยว่าตามที่กรมฯ ได้รับแต่งตั้ง

เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซล ซึ่งมีหน้าที่แจ้งข้อมูลข่าวสารระหว่างภาคีอนุสัญญาบาเซลด้วยนั้น จึงได้รับแจ้งข้อมูลจากเจ้าหน้าที่กระทรวงสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐเกาหลี เกี่ยวกับการส่งออกหม้อแปลงไฟฟ้าที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสารพีซีบีอย่างเข้มข้น และได้สอบถามว่าประเทศไทยมีระบบการจัดการสารพีซีบีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ซึ่งกรมฯ ได้แจ้งตอบทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้ทราบว่าเป็นปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มียังไม่มีสถานที่กำจัดสารพีซีบีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แม้ว่าประเทศไทยมีโรงงานบำบัดคุณภาพของเสียรวม ประเภทเตาเผาปูนซีเมนต์ 8 แห่งและเตาเผาอุณหภูมิสูง 1 แห่ง ที่รับกำจัดของเสียอันตรายได้ก็ตาม แต่ไม่มีโรงงานใดที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมในการบำบัดหรือกำจัดน้ำมันหม้อแปลงไฟฟ้าที่มีสารพีซีบีปนเปื้อน

ขณะนี้บริษัทฯ ยังไม่มีการดำเนินการนำเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าใช้แล้วแต่อย่างใด และใบอนุญาตนำเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าใช้แล้วได้สิ้นอายุลงเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2551

มติที่ประชุม รับทราบ

3.5 การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องเทคนิคการจำแนกและตรวจสอบการขนส่งของเสียอันตรายข้ามแดน รุ่นที่ 5 ประจำปี 2551

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบผลการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องเทคนิคการจำแนกและตรวจสอบการขนส่งของเสียอันตรายข้ามแดน รุ่นที่ 5 ประจำปี 2551 เมื่อวันที่ 23-25 กรกฎาคม 2551 ณ ห้องประชุม 101 ชั้น 1 กรมควบคุมมลพิษ และโรงแรมโคซี่ บีช พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมีผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิทยากร และผู้จัดฝึกอบรมรวมทั้งสิ้น 62 คน ทั้งนี้ การฝึกอบรมดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ท่าเรือและศุลกากร เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นในการจำแนกและตรวจสอบการขนย้ายของเสีย เพื่อสามารถป้องกันและลดความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมจากการขนย้ายของเสียผิดกฎหมายได้ รวมทั้ง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญาออตเตอร์ดัม อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และอนุสัญญาบาเซล แก่เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องอีกทางหนึ่ง

มติที่ประชุม รับทราบ

3.6 เรื่องแจ้งเวียนจากสำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซล

สืบเนื่องจากกรมควบคุมมลพิษได้รับแจ้งเวียนข้อมูลข่าวสารจากสำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลเกี่ยวกับการตัดสินใจห้ามการนำเข้าของเสียอันตรายทั้งหมดหรือบางชนิดของภาคี 10 ประเทศ ซึ่งเป็นไปตามข้อ 3 ข้อ 4(1) และข้อ 13(2)(c) ของอนุสัญญาบาเซล กำหนดให้ภาคีต้องแจ้งภาคีอื่นโดยผ่านทางสำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงคำนิยามแห่งชาติของของเสียอันตรายตามข้อ 3 ของอนุสัญญาบาเซล และโดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ หรือข้อตัดสินใจของตนที่จะไม่ยินยอมทั้งหมดหรือบางส่วนในการนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น เพื่อการกำจัดในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติ จากประเทศภาคีสมาชิกต่างๆ ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ จึงนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมารายงานให้ที่ประชุมทราบเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

เกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญาบาเซลและเพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติต่อไป สรุปได้ดังนี้

- 1) สาธารณรัฐอาร์เจนตินา แจ้งการห้ามนำเข้าสารอันตรายและของเสียอันตรายที่ปนเปื้อนด้วยสารโพลีคลอริเนทเตดไบไฟนิล หรือสารพีซีบี เปลี่ยนแปลงนิยามของเสียอันตรายแห่งชาติตามการห้ามดังกล่าว และห้ามนำเข้าของเสียอันตรายและกากกัมมันตรังสี
- 2) สาธารณรัฐเวเนซุเอลา ได้กำหนดค่านิยามของเสียอันตรายแห่งชาติ นอกเหนือจากที่ระบุในภาคผนวก 1 ภาคผนวก 2 และภาคผนวก 8 ของอนุสัญญาบาเซล ให้เป็นของเสียอันตรายภายใต้กฎหมายแห่งชาติและต้องดำเนินการตามขั้นตอนการเคลื่อนย้ายข้ามแดน
- 3) สาธารณรัฐฮอนดูรัส แจ้งการห้ามนำของเสียอันตรายทั้งหมดเข้ามาในประเทศ
- 4) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ แจ้งการห้ามนำเข้าของเสียอันตราย เพื่อการกำจัดขั้นสุดท้ายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติ และจำกัดการอนุญาตการนำเข้าวัสดุรีไซเคิล สำหรับใช้เป็นทรัพยากร ได้แก่ เศษโลหะ วัสดุประเภทพลาสติก เศษวัสดุและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันใช้แล้ว และถั่วลอย
- 5) สาธารณรัฐฮังการี แจ้งการไม่ยอมให้มีการนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อการกำจัดขั้นสุดท้ายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของตน
- 6) สาธารณรัฐคอซตาริกา แจ้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดของของเสียที่ห้ามการนำเข้ามาในประเทศตามที่เคยได้แจ้งให้สำนักเลขาธิการฯ ทราบตั้งแต่วันที่ 7 ธันวาคม 2548
- 7) กรีซ แจ้งค่านิยามของเสียอันตรายแห่งชาติของสาธารณรัฐเฮลเลนิกที่กำหนด นอกเหนือจากที่ระบุในภาคผนวก 1 ภาคผนวก 2 และภาคผนวก 8 ของอนุสัญญาบาเซล ให้เป็นของเสียอันตรายภายใต้กฎหมายแห่งชาติและต้องดำเนินการตามขั้นตอนการเคลื่อนย้ายข้ามแดน
- 8) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แจ้งการห้ามนำเข้าของเสียในทุกูปเข้ามาในประเทศ ซึ่งรวมถึงของเสียอันตราย
- 9) สหรัฐเม็กซิโก แจ้งการกำหนดนิยามของเสียอันตรายแห่งชาติ นอกเหนือ จากที่ระบุในภาคผนวก 1 ภาคผนวก 2 และภาคผนวก 8 ของอนุสัญญาบาเซล ให้เป็นของเสียอันตรายภายใต้กฎหมายแห่งชาติและต้องดำเนินการตามขั้นตอนการเคลื่อนย้ายข้ามแดน และ
- 10) สาธารณรัฐยูกันดา แจ้งการห้ามนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น แต่อนุญาตให้มีการนำเข้าหรือส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

มติที่ประชุม รับทราบ

3.7 สถิติการนำเข้าส่งออกสินค้าอันตรายของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบสถิติสินค้าอันตรายที่ได้รับมอบจากเรือและส่งมอบให้เจ้าของสินค้า ในระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2550 ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งพบว่าปริมาณสินค้าอันตรายทุกประเภทที่รับมอบ - ส่งมอบ - ยอดคงเหลือ ในปี 2550 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2549 โดยท่าเรือแหลมฉบังมีปริมาณสินค้าอันตรายที่รับมอบ - ส่งมอบ - ยอดคงเหลือ สูงกว่าท่าเรือกรุงเทพ และประเภทของสินค้าที่มีการรับมอบ - ส่งมอบปริมาณสูงสุดของท่าเรือกรุงเทพและ

ท่าเรือแหลมบัว คือ สิ้นค้าอันตรายประเภท 8 สารกัดกร่อน ประเภท 6 วัตถุมีพิษ ประเภท 3 ของเหลวไวไฟ และปริมาณตู้ฝากเก็บต่อวันเฉลี่ยของท่าเรือกรุงเทพ ในปี 2550 มีแนวโน้มลดลงจากปี 2549 โดยในระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2550 ปริมาณตู้ฝากเก็บต่อวันเฉลี่ยเป็น 204 ตู้ (สูงสุด 279 ตู้,ต่ำสุด 103 ตู้) ขณะที่ปริมาณตู้ฝากเก็บต่อวันเฉลี่ยในระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2549 เป็น 217 ตู้ (สูงสุด 306 ตู้,ต่ำสุด 156 ตู้)

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ 4 เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

4.1 การดำเนินงานตามมติที่ประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล สมัยที่ 9

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาข้อเสนอในการดำเนินการตามมติข้อตัดสินใจจากการประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล สมัยที่ 9 ที่สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลแจ้งเวียนให้ภาคีเสนอชื่อผู้แทน จัดส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอต่อสำนักเลขาธิการภายในระยะเวลาที่กำหนดรวมทั้งสิ้น 9 ประเด็น ดังนี้ 1) แผนกลยุทธ์เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซล (จนถึงปี 2553) และร่างแผนกลยุทธ์ฉบับใหม่ 2) การทบทวนการดำเนินงานของศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซล 3) แผนงานหุ้นส่วนความร่วมมือ 4) การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ 5) รายงานข้อมูลประจำปี 6) ประเด็นด้านวิชาการ 7) ประเด็นกฎหมาย 8) การรื้อทำลายเรือ และ 9) ประเด็นทางการเงิน

ที่ประชุมได้อภิปรายเรื่องดังกล่าวอย่างกว้างขวาง และมีข้อคิดเห็นในการดำเนินงานตามมติที่ประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล สมัยที่ 9 โดยมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ รวบรวมข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อหารือประเด็นสำคัญ และรวบรวมเสนอคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลพิจารณาและจัดส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลภายในระยะเวลาที่กำหนดรวมทั้งจัดทำตารางแผนการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจดังกล่าว ที่แสดงระยะเวลาการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามลำดับความสำคัญและเวลาได้ ดังสรุปในตารางแนบท้ายรายงานการประชุม

มติที่ประชุม มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ จัดทำตารางแผนการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจการประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล สมัยที่ 9 ตามตารางแนบท้ายรายงาน และแจ้งเวียนให้อนุกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้ฝ่ายเลขานุการฯ รวบรวมข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อพิจารณารื้อหรือประเด็นสำคัญ เพื่อรวบรวมเสนอคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลพิจารณาจัดเตรียมข้อคิดเห็นและข้อมูลจัดส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลภายในกำหนด ต่อไป

4.2 การเตรียมความพร้อมในการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซลในการห้ามส่งออกของเสียอันตรายและแผนปฏิบัติการในการดำเนินงานให้สัตยาบันฯ

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาการเตรียมความพร้อมในการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซลในการห้ามส่งออกของเสียอันตราย และแผนปฏิบัติการในการดำเนินงานให้

สัตยาบันฯ ว่า สืบเนื่องจากการประชุมภาคีอนุสัญญาบาเซล สมัยที่ 1 (COP1) ณ ประเทศอูรุกวัย เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 4 ธันวาคม 2535 กลุ่มประเทศ G77 ได้ร้องขอต่อที่ประชุมให้มีการห้ามส่งออกของเสียอันตรายทั้งหมดจากประเทศที่อยู่ในกลุ่มของ OECD ไปยังประเทศที่อยู่นอกกลุ่ม ซึ่งได้มีการหารือกันมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งในการประชุม COP3 ณ ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ เมื่อวันที่ 18-22 กันยายน 2538 ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ ให้มีการแก้ไขอนุสัญญาบาเซลเพื่อบรรจุข้อห้ามการส่งออกของเสียอันตรายจากประเทศในกลุ่ม OECD หรือที่เรียกว่า “ข้อแก้ไขเพื่อห้ามส่งออก (Ban Amendment)” ในอนุสัญญาบาเซล ข้อ 4 (a) เป็นมติข้อตัดสินใจที่ III/1 มีสาระสำคัญในการห้ามประเทศที่กำหนดในภาคผนวก 7 ได้แก่ ประเทศในกลุ่ม OECD EC และลิกเตนสไตน์ ส่งออกของเสียอันตรายไปยังประเทศที่ไม่ได้ระบุในภาคผนวก 7 เพื่อการกำจัดขั้นสุดท้ายโดยทันที และการห้ามเพื่อการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2540 ทั้งนี้ ตามข้อ 17 วรรค 5 ของอนุสัญญาบาเซล ได้กำหนดว่า ข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล จะมีผลบังคับใช้ภายใน 90 วัน หากมีการให้สัตยาบัน การให้ความเห็นชอบหรือการยอมรับอย่างเป็นทางการต่อข้อแก้ไขดังกล่าวจากภาคีอนุสัญญาอย่างน้อย 3 ใน 4 ของภาคีที่ยอมรับข้อแก้ไข ในการประชุม COP4 จนกระทั่งถึง COP9 ยังไม่ได้ข้อยุติเกี่ยวกับการมีผลบังคับใช้ของข้อแก้ไขดังกล่าว เนื่องจากปัญหาการตีความว่า 3 ใน 4 ของภาคีนั้นควรตีความ ณ เวลานั้นหรือไม่ ทำให้ข้อแก้ไขดังกล่าวยังไม่มีผลบังคับใช้

สำหรับประเทศไทยจึงควรมีการเตรียมการว่าประเทศไทยควรให้การยอมรับข้อแก้ไขดังกล่าวหรือไม่ โดยคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ในคราวการประชุมครั้งที่ 2-1/2550 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2550 ได้มีมติเห็นชอบในการปฏิบัติตามพันธกรณีตาม COP8 ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียต่อประเทศไทยว่าควรให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขการห้ามส่งออกของอนุสัญญาบาเซลหรือไม่ อย่างไร และเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะทำงานศึกษาการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขการห้ามส่งออกของอนุสัญญาบาเซลของประเทศไทย ภายใต้คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ซึ่งกรมควบคุมมลพิษจึงได้มอบหมายให้ ดร.สุจิตรา วาสนาดำรงดี ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ความพร้อมในการให้สัตยาบันฯ ของประเทศไทย โดยในการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างคณะทำงานฯ และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง รวม 2 ครั้ง และได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประกอบการที่มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรพัฒนาเอกชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไป จำนวน 1 ครั้ง ซึ่งที่ประชุมส่วนใหญ่สนับสนุนการให้สัตยาบันฯ แต่ยังไม่ควรดำเนินการในทันที เนื่องจากอาจก่อผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ดังนั้นเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่จะเกิดจากอุตสาหกรรมรีไซเคิลที่เน้นการนำเข้าของเสียอันตรายและสร้างความชัดเจนต่อท่าทีของประเทศในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการที่มีกรอบการดำเนินงานและเวลาที่ชัดเจนในการให้สัตยาบันฯ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการได้มีโอกาสในการปรับตัว โดยเว้นช่วงเวลาที่จะใช้ในการปรับตัวซึ่งอาจใช้เวลาประมาณ 2-3 ปี นอกจากนี้ได้วิเคราะห์ผลกระทบต่อการใช้สัตยาบันฯ ในด้านนโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ประมวลข้อมูลจากผลการศึกษาและรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะทำงานฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการประชุมรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว นำมาจัดทำแผนปฏิบัติการ ว่าหากต้องดำเนินการจนกระทั่งถึงการให้

สัตยาบันฯ นั้น หน่วยงานใดต้องดำเนินงานอะไรบ้างเพื่อเตรียมความพร้อม โดยแบ่งเป็นแผนระยะสั้น 5 ปี ตั้งแต่ปี 2551 – 2555 ประกอบด้วย 4 มาตรการ 16 กิจกรรม และแผนระยะยาว 7 ปี ตั้งแต่ปี 2555 – 2561 ประกอบด้วย 4 มาตรการ 4 กิจกรรม รวมทั้งหมด 8 มาตรการ ในการนี้จึงเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาให้ความเห็นชอบดังนี้ (1) เห็นชอบในหลักการการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขดังกล่าว ภายใน 2 ปี (2) เห็นชอบกับแผนปฏิบัติการ โดยมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่ยก่างขึ้น สำหรับเตรียมการให้สัตยาบันล่วงหน้าในช่วง 2 ปีนี้ (3) เห็นชอบให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการไปให้สัตยาบัน และ (4) มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำเรื่องการให้สัตยาบันนั้นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เพื่ออนุมัติให้ดำเนินการต่อไปตามขั้นตอน

ที่ประชุมได้พิจารณาการเตรียมความพร้อมในการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล และแผนปฏิบัติการในการดำเนินงานให้สัตยาบันแล้ว มีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. รองประธานอนุกรรมการคนที่ 1 มีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นเสนอเพื่อพิจารณาข้อ (3) และ (4) ว่า ขณะนี้การดำเนินการให้สัตยาบันนั้นอาจต้องไปดำเนินการตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพราะฉะนั้นถ้าคณะอนุกรรมการฯ เห็นชอบแล้ว คณะอนุกรรมการฯ คงไม่สามารถมอบหมายกระทรวงการต่างประเทศได้ เนื่องจากไม่มีอำนาจที่จะมอบหมาย แต่คณะอนุกรรมการฯ อาจเห็นชอบและนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา เพื่อพิจารณาตามขั้นตอน ก่อนจะดำเนินการใด ๆ และเนื่องจากเรื่องนี้มีผลกระทบพอสมควร ซึ่งไม่ทราบว่าเป็นระหว่างการศึกษานั้นมีการรับฟังความเห็นในวงกว้างมากน้อยขนาดไหน ซึ่งในด้านสิ่งแวดล้อมแล้วเห็นด้วยที่จะให้สัตยาบัน แต่ควรดำเนินการขบวนการให้ถูกต้อง ดังนั้นก่อนจะนำเข้าสู่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในขั้นถัดไป อาจต้องเปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญด้วย เพื่อมิให้เกิดปัญหาต่อภาคประชาชนในภายหลัง

2. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย มีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นเสนอเพื่อพิจารณาข้อ (3) ว่ากระทรวงการต่างประเทศสามารถดำเนินการได้ในส่วนของการยื่นสัตยาบันสาร แต่ต้องผ่านการดำเนินการตามมาตรา 190 วรรค 2 และ 4 ของรัฐธรรมนูญมาแล้ว ส่วนในวรรค 3 อาจไม่จำเป็นเพราะถือตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น หรือ JTEPA ว่าเป็นเรื่องที่อนุสัญญาบาเซลมีการกระทำขึ้นก่อนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 นี้จะใช้บังคับ ซึ่งถือว่าเสร็จสิ้นไปแล้ว ส่วนเมื่อดำเนินการให้สัตยาบัน ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผลใช้บังคับนั้น ขอแนะนำว่าควรนำข้อแก้ไขดังกล่าว พร้อมบทวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียจากการศึกษาและการสัมมนานี้เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดได้ รวมทั้งต้องมีเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาแก้ไขด้วย สำหรับกรณีนี้หากผลสรุปออกมาแล้วว่าจะไม่กระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหลาย ตรงกันข้ามจะเป็นการช่วยหรือเอื้อประโยชน์กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยนั้นควรมีการระบุไว้ในเอกสารที่จะนำเสนอรัฐสภาด้วย อาทิ การให้สัตยาบันนี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน หรือมีมาตรการเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นอย่างไร หรือจะทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับผลประโยชน์อย่างไร

3. ประธานอนุกรรมการ มีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ และได้สอบถามว่าขณะนี้ มีกี่ประเทศที่ให้สัตยาบันแล้ว และในทวีปเอเชียประเทศใดบ้างที่ให้สัตยาบัน ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ให้ ข้อมูลเพิ่มเติมว่าขณะนี้มีภาคีให้สัตยาบันแล้ว 63 ประเทศ โดยมีประเทศในทวีปเอเชีย ได้แก่ บรูไน จีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย และศรีลังกา ทั้งนี้ประธานอนุกรรมการเห็นว่าควรดำเนินการรับฟังความคิดเห็น เพิ่มเติมตามที่รองประธานอนุกรรมการคนที่ 1 เสนอ โดยขณะนี้ตามรัฐธรรมนูญมีวิธีการรับฟังความคิดเห็นที่ต้องมีสัดส่วนผู้หญิงเท่ากับผู้ชายและต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เช่น สภาที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สมาชิกวุฒิสภา กลุ่มต่าง ๆ เป็นต้น จึงต้องให้มีการรับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่แรก

4. ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้สอบถามฝ่ายเลขานุการฯ เกี่ยวกับกรอบเวลาตัดสินใจ 2 ปีว่า เมื่อครบกำหนดแล้วจะนำมาพิจารณาทบทวนกันอีกครั้งว่าจะดำเนินการให้หรือไม่ให้สัตยาบัน หรือได้ตั้งธงไว้แล้วว่าจะให้สัตยาบันเพียงแต่รอเวลาเท่านั้น ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ชี้แจงว่าผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นนั้นเห็นควรให้ประเทศไทยดำเนินการให้สัตยาบัน โดยให้เวลาในการเตรียมความพร้อม 2 ปี ซึ่งหากที่ประชุมมีความเห็นเห็นว่าเพื่อป้องกันความผิดพลาดเมื่อครบกำหนดแล้วอาจประมวลข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณากันอีกครั้งว่าตามแผนปฏิบัติการแล้วทุกหน่วยงานพร้อมจริงหรือไม่ในการให้สัตยาบัน ถ้ายังไม่พร้อมจริงอาจต้องพิจารณาขยายเวลาออกไป แต่ถ้าพร้อมแล้วก็อาจพิจารณาให้สัตยาบันได้ต่อไป ทั้งนี้ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เห็นด้วยที่จะให้รอเวลา เพราะ ณ วันนีหากให้สัตยาบันไปอาจไม่เกิดประโยชน์อะไรที่ชัดเจน เมื่อครบ 2 ปีแล้วจึงนำมาพิจารณากันอีกครั้ง

5. รองประธานอนุกรรมการคนที่ 2 เห็นด้วยว่าไม่ควรกำหนดระยะเวลาการให้สัตยาบันภายใน 2 ปี ในระหว่างนี้ต้องการเตรียมความพร้อม 2 หรือ 3 ปี แล้วจึงนำมาพิจารณาอีกครั้ง การกำหนดเวลาทำให้ผูกมัดเกินไป และไม่สมควรที่คณะอนุกรรมการฯ ต้องมาพิจารณาแก้ไขมติกันอีกหากเกิดกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ภายใน 2 ปี ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ชี้แจงการกำหนดกรอบเวลาเพื่อให้มีเงื่อนไขแล้วเสร็จที่ชัดเจนกำกับกับการดำเนินงานเตรียมความพร้อมและเป็นคำตอบให้กับสังคม มิเช่นนั้นก็จะดำเนินการกันไปเรื่อย ๆ โดยปราศจากระยะเวลาแล้วเสร็จ ซึ่งการกำหนดระยะเวลา 2 ปี นั้นได้มาจากผลการศึกษาและความคิดเห็นจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นในเบื้องต้น ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอของผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าเมื่อครบกำหนด 2 ปีให้นำประเด็นนี้มาพิจารณาอีกครั้งก็ได้

6. ประธานอนุกรรมการฯ ได้ขอให้ที่ประชุมพิจารณารายงานผลการศึกษาที่เสนอทางเลือกไว้ 4 ทาง ทั้งนี้ทางเลือกที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอเป็นทางเลือกที่ 2 คือใช้เวลาเตรียมความพร้อมภายใน 2 ปี แต่ทำไมตารางแผนปฏิบัติการเป็นกรอบระยะเวลา 5 ปี ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่า การดำเนินงานเตรียมความพร้อมหลัก ๆ ในเรื่องของระบบการควบคุม การปรับปรุงกฎระเบียบรองรับการปฏิบัติตามข้อแก้ไข และการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการนั้นจะใช้เวลาประมาณ 2 ปี ส่วนงานอื่น ๆ จะเป็นเรื่องของการติดตามซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดอยู่แล้ว

7. รองประธานอนุกรรมการคนที่ 2 มีความเห็นว่าเมื่อครบกำหนดเวลา 2 ปี แล้วนำมาพิจารณาทบทวนกันอีกครั้งนั้นก็ยังไม่พร้อมหรือไม่ชัดเจน เนื่องจากหากการตีความเกี่ยวกับการมีผล

ใช้บังคับของข้อแก้ไขดังกล่าวให้ใช้จำนวนภาคีในปัจจุบันซึ่งมี 170 ประเทศ จำนวน 3 ใน 4 ของภาคี ปัจจุบันจะประมาณ 120 ประเทศ ดังนั้นจึงอาจพิจารณาว่าการนำเรื่องนี้กลับมาพิจารณาทบทวนอีกครั้งเมื่อข้อแก้ไขใกล้จะมีผลบังคับใช้ กล่าวคือมีภาคีให้สัตยาบันแล้วประมาณ 100 ประเทศ

8. ประธานอนุกรรมการ จึงสรุปว่าเห็นควรให้มีการเตรียมความพร้อม โดยมีแผนปฏิบัติการ 5 ปี เมื่อครบ 2 ปี หรือกรณีสถานการณ์ต่างประเทศหรือภายในประเทศเปลี่ยนแปลงให้นำกลับมาพิจารณาทบทวนอีกครั้ง

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบในหลักการการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซลในการห้ามส่งออกของเสียอันตรายของประเทศไทย โดยการให้สัตยาบันฯ ของประเทศไทยนี้จะกระทำก็ต่อเมื่อประเทศไทยมีความพร้อมในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ให้สอดคล้องเป็นไปตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

2. เห็นชอบกับแผนปฏิบัติการการดำเนินงานให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล โดยมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษ รับผิดชอบในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ในการปฏิบัติตามข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล และดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว

3. เห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการเผยแพร่ข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล ข้อดีข้อเสียของการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขฯ และมาตรการเยียวยากรณีที่เกิดการให้สัตยาบันฯ ดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้แก่สาธารณชนทราบ เช่น การเผยแพร่บนเว็บไซต์ ฯลฯ รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนเพิ่มเติมในวงกว้าง ตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.3 การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารบาเซลว่าด้วยความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอให้ที่ประชุมทราบถึงความคืบหน้าการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารบาเซลว่าด้วยความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด ทั้งนี้ สืบเนื่องจากมติคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ในการประชุมครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2550 ได้เห็นชอบให้มีการศึกษา มาตรการความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารบาเซลว่าด้วยความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด สำหรับใช้ในการสนับสนุนการตัดสินใจของรัฐบาลไทยในการพิจารณาเกี่ยวกับการให้สัตยาบันต่อพิธีสารบาเซล กรมควบคุมมลพิษจึงได้ว่าจ้างศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำเนินการศึกษาย เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบด้านต่างๆ กรณีประเทศไทยเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารบาเซล และเสนอแนะการเตรียมการในการเข้าร่วม

เป็นภาคีพิธีสารบาเซล วิเคราะห์มาตรการและกลไกการชดใช้ความเสียหายจากการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดนและการกำจัดที่จะบังคับใช้กับผู้ส่งออกหรือนำเข้าของเสียอันตรายของประเทศไทย และเสนอแนวทางการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการและกลไกดังกล่าว และเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเดิมหรือการเสนอกฎหมายใหม่เพื่อรองรับการดำเนินงานตามข้อกำหนดของพิธีสารบาเซลและจัดทำร่างกฎหมายตามที่เสนอ โดยได้จัดประชุมผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 3 ครั้ง และจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการที่มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 1 ครั้ง

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการศึกษาดำเนินไปด้วยความความรอบคอบและต่อเนื่อง กรมควบคุมมลพิษ จึงเสนอคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณามาตรการและกลไกชดใช้ความเสียหายจากการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดนและการกำจัดขึ้น โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ นางปราณี พันธุ์สินชัย เป็นประธาน ผู้แทนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมการประกันภัย สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมประกันวินาศภัย สมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ และสภาส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย ร่วมเป็นคณะทำงาน และเจ้าหน้าที่ส่วนของเสียอันตราย สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย เป็นฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ ทั้งนี้คณะทำงานฯ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ข้อคิดเห็นต่อผลการวิเคราะห์ผลกระทบด้านต่างๆ กรณีประเทศไทยเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารบาเซล และขอเสนอแนะการเตรียมการเข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารบาเซลของประเทศไทย ผลการศึกษาและวิเคราะห์มาตรการและกลไกการชดใช้ความเสียหายจากการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดนและการกำจัด ที่จะบังคับใช้กับผู้ส่งออกหรือนำเข้าของเสียอันตรายของประเทศไทย และแนวทางการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการและกลไกดังกล่าว ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเดิมหรือการเสนอกฎหมายใหม่เพื่อรองรับการดำเนินงานตามข้อกำหนดของพิธีสารบาเซลและร่างกฎหมายดังกล่าว และปฏิบัติหน้าที่อื่นใด ตามที่คณะอนุกรรมการฯ มอบหมาย ในกรณีที่ประชุมพิจารณา ร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานฯ แล้วเห็นชอบกับอำนาจหน้าที่ที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ แต่เห็นควรปรับองค์ประกอบคณะทำงานฯ ในตำแหน่งประธานจากเดิม “นางปราณี พันธุ์สินชัย” เป็น “นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต” เนื่องจากการศึกษานี้จะเน้นในเรื่องกฎหมาย จึงควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นประธานคณะทำงานจะเหมาะสมกว่า โดยมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ประสานทาบทามนายอำนาจฯ ก่อนจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานฯ ดังกล่าว เสนอให้ประธานอนุกรรมการฯ ลงนามต่อไป

มติที่ประชุม

1. รับทราบความคืบหน้าการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารบาเซลว่าด้วยความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด ทั้งนี้ให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำผลการศึกษาดังกล่าวเสนอให้คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาในการประชุมครั้งต่อไปด้วย

2. อนุมัติการแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณามาตรการและกลไกชดใช้ความเสียหายจากการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดนและการกำจัด ตามอำนาจหน้าที่ที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ โดยให้ปรับองค์ประกอบคณะทำงานฯ ตามความเห็นของที่ประชุม และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานฯ เสนอให้ประธานอนุกรรมการลงนามต่อไป

4.4 ข้อเสนอของไต้หวันในการขอจัดทำความตกลงทวิภาคีระหว่างไต้หวันกับประเทศไทย

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เสนอที่ประชุมพิจารณาข้อเสนอของไต้หวันในการขอจัดทำความตกลงทวิภาคีระหว่างไต้หวันกับประเทศไทย เรื่องการดำเนินงานตามอนุสัญญาบาเซล ว่า เนื่องจากกรมควบคุมมลพิษได้รับการประสานจากรองผู้อำนวยการกองการเมือง สำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย เพื่อขอหารือเกี่ยวกับการขอจัดทำความตกลงทวิภาคีระหว่างไต้หวันกับประเทศไทย เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชาวไต้หวันในประเทศไทยสามารถส่งออกของเสียอันตรายไปจัดการยังไต้หวันได้อย่างถูกต้อง ในการนี้กรมควบคุมมลพิษได้รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ประเทศไทยยังไม่เคยมีการจัดทำความตกลงทวิภาคีในการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายกับประเทศที่มีใช้ภาคีมาก่อน จึงได้ประสานขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์ โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีในการจัดการของเสียอันตรายของไต้หวัน ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย ได้จัดส่งข้อมูลดังกล่าวพร้อมด้วยร่างความตกลงทวิภาคีระหว่างสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเปกับสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจประเทศไทยเรื่องอนุสัญญาบาเซลมาให้กรมฯ พิจารณา โดยในส่วนของข้อมูลสถานการณ์ โครงสร้างพื้นฐาน และเทคโนโลยีนั้นมีเฉพาะข้อมูลจำนวนโรงงานที่รับบำบัดกำจัดของเสียอันตราย แต่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของเสียอันตรายที่รับบำบัดกำจัดและเทคโนโลยีที่ใช้ ซึ่งกรมฯ ได้ประสานขอข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เรียบร้อยแล้ว ขณะนี้ยังไม่ได้รับข้อมูลเนื่องจากต้องรอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในไต้หวันจัดส่งข้อมูลดังกล่าวกลับมาให้ สำหรับเนื้อหาและถ้อยคำในร่างความตกลงนั้นถอดความส่วนใหญ่มาจากอนุสัญญาบาเซลเว้นแต่ในข้อ 5 วรรค 4 ที่ขาดบางวลีที่อนุสัญญาบาเซลได้กำหนดไว้ ข้อเท็จจริงอีกประการคือ เนื่องจากไต้หวันมิได้เป็นภาคีอนุสัญญาบาเซล จึงเสนอจัดทำความตกลงดังกล่าวตามข้อ 11 ของอนุสัญญาบาเซล ระหว่างสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย กับสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย ไทเป ซึ่งสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย ไทเป นั้นเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการต่างประเทศที่จัดตั้งในประเทศต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า ทั้งนี้ไม่แน่ใจว่าหน่วยงานมีอำนาจลงนามในความตกลงระหว่างประเทศในลักษณะนี้หรือไม่ อย่างไรก็ตามหน่วยงานดังกล่าวไม่ได้มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการนำเข้าส่งออกของเสียอันตรายโดยตรงตามกฎหมายภายในประเทศ นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2535 อนุมัติให้ใช้แนวทางปฏิบัติใหม่สำหรับการเดินทางไปไต้หวันของข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไทยตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ โดยรัฐบาลไทยยืนยันการรับรองรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าเป็นรัฐบาลอันชอบด้วยกฎหมายของประเทศจีนเพียงรัฐบาลเดียว และรับทราบท่าทีของรัฐบาลจีนว่ามีขึ้นเพียงประเทศเดียว ไต้หวันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของดินแดนจีนที่จะแบ่งแยกไม่ได้ ตามที่ปรากฏในแถลงการณ์

ร่วมว่าด้วยการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทย-จีน เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2518 และไม่ให้มีการจัดทำเอกสารใดกับฝ่ายใดในวันในลักษณะที่เป็นความตกลงระหว่างประเทศ อาทิ การจัดทำบันทึกข้อตกลง บันทึกการหารือ หรือเอกสารใดๆ ที่มีการลงนามระบุตำแหน่งทางราชการ หรือมีตราประทับที่แสดงถึงหน่วยราชการของไทย

เนื่องจากความตกลงดังกล่าว อาจมีผลต่อความสัมพันธ์กับสาธารณรัฐประชาชนจีน กรมควบคุมมลพิษจึงจัดทำหนังสือถึงกองกฎหมาย กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย แล้วเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2551 เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมใน 2 ประเด็น กล่าวคือ (1) รัฐบาลไทยสามารถทำความตกลงเรื่องใดๆ กับไต้หวันโดยผ่านสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจประเทศไทยได้หรือไม่ และหากกระทำได้มีขั้นตอนการดำเนินการหรือเงื่อนไขอย่างไร และ (2) ในกรณีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาบาเซล โดยมีกรมโรงงานอุตสาหกรรมปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศไทย และกรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานของประเทศไทย ในกรณีนี้ถ้าหากประเทศไทยประสงค์จะทำความตกลงทวิภาคีตามข้อ 11 ของอนุสัญญาบาเซลกับประเทศที่มีใช้ภาคีจะกระทำได้หรือไม่ และมีขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร และหน่วยงานใดที่ควรเป็นผู้ลงนามความตกลงดังกล่าว ในการนี้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ควรนำเสนอคณะอนุกรรมการฯ เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว พร้อมนี้ได้ประสานเชิญเจ้าหน้าที่จากกรมเอเชียตะวันออกเข้าร่วมให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นในการประชุมครั้งนี้ด้วย

ที่ประชุมได้อภิปรายเรื่องดังกล่าวอย่างกว้างขวาง โดยมีความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

1. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ได้ชี้แจงว่าขณะนี้กรมฯ อยู่ระหว่างการจัดทำคำตอบให้กรมควบคุมมลพิษ ซึ่งกรมฯ มีความเห็นว่าตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2535 สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจประเทศไทยอาจทำความตกลงได้บางลักษณะ ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ของสำนักงานฯ ซึ่งต้องพิจารณาว่าขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสำนักงานฯ นั้นครอบคลุมไปถึงทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ต้องขอให้กรมเอเชียตะวันออกเป็นผู้ให้ข้อมูล ส่วนประเด็นที่ถามว่าภาคีสามารถทำความตกลงทวิภาคีกับประเทศที่มีได้เป็นภาคี ตามข้อ 11 ของอนุสัญญาบาเซลนั้นชัดเจนอยู่แล้วว่าสามารถกระทำได้ เพียงแต่สาระของความตกลงต้องไม่ผิดไปจากข้อกำหนดของอนุสัญญาฯ ในกรณีนี้เมื่อไต้หวันมิได้มีฐานะเป็นประเทศอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ได้เกี่ยวกับข้อ 11 ของอนุสัญญาบาเซลเลย เนื่องจากการทำความตกลงตามอนุสัญญาบาเซลกับไต้หวันไม่สามารถกระทำได้ เพราะทำให้เป็นการรับรองไต้หวันในฐานะรัฐหรือประเทศไปโดยปริยาย หากต้องการนำเรื่องเนื้อหาของอนุสัญญาบาเซลมาใช้ในความตกลงก็ไม่แน่ใจว่าจะสมประโยชน์กับที่ไต้หวันต้องการทำความตกลงนี้หรือไม่ ดังนั้นเรื่องนี้จึงควรมีการพิจารณาในระดับนโยบายมากกว่า เนื่องจากไต้หวันมิใช่รัฐ การทำความตกลงกับไต้หวัน จึงมิใช่การทำความตกลงระหว่างรัฐกับรัฐ และจะไม่ถือเป็นสนธิสัญญา แต่จะเป็นการทำความตกลงระหว่างรัฐกับ entity ใด ๆ ทำให้ขึ้นกับการพิจารณาโดยจริงจัง ๆ ว่าต้องการทำความตกลงกับไต้หวันลักษณะที่จะถือเป็นการรับรองว่าไต้หวันเป็นรัฐหรือไม่ อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่าประเทศไทยควรชักชวนไต้หวันมาลงทุนตั้งโรงงานรับบำบัดกำจัดของเสียอันตรายในประเทศไทยแทนการทำความตกลงดังกล่าวอาจจะมีเหมาะสมกว่า

2. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีข้อสังเกตว่าควรมีการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับฐานะของหน่วยงานดังกล่าวของไต้หวันว่าเป็นเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอะไรและมืองค์ประกอบของอำนาจหน้าที่เป็นอย่างไรด้วย ในส่วนการทำความเข้าใจความตกลงกับไต้หวันตามที่ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมายชี้แจง ทำยที่สุดต้องนำมาเปรียบเทียบซึ่งน้ำหนักกันระหว่างประโยชน์ที่จะได้รับในการทำความเข้าใจและความเสี่ยงที่กระทบต่อความสัมพันธ์และการเมืองระหว่างประเทศหรือไม่

3. ประธานอนุกรรมการ มีข้อห่วงกังวลว่าการทำความเข้าใจดังกล่าวจะส่งผลให้ไต้หวันส่งของเสียอันตรายเข้ามารีไซเคิลหรือกำจัดทำลายในประเทศไทยมากกว่าที่จะส่งออกของเสียอันตรายจากประเทศไทยไปยังไต้หวัน ซึ่งไม่เห็นด้วยที่จะจัดทำความตกลง

4. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ได้ชี้แจงว่าเท่าที่กรมฯ ได้ดูแลเรื่องนี้ ประเด็นเรื่องไต้หวันนั้น รัฐบาลไทยก็ยึดมั่นนโยบายจีนเดียวมาโดยตลอด ดังนั้นการจัดทำความตกลงกับไต้หวันในลักษณะนี้จะเป็นประเด็นการผูกพันระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลหรือไม่ ถ้าเป็นการผูกพันแล้วจะเป็นการตีความได้ว่าเป็นการรับรองรัฐ ซึ่งมีความเห็นว่าการไม่สามารถดำเนินการได้ในประเด็นนี้ สมมุติว่ามีการทำความตกลงในลักษณะนี้จะเกี่ยวพันถึงการเมืองเช่นเดียวกับกรณีความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ที่เคยมีการประท้วงว่าจะมีการนำของเสียอันตรายเข้ามาในประเทศไทยซึ่งจะไม่เป็นผลดีกับประเทศ ซึ่งกรณีที่เป็นประเด็นการเมืองจะทำให้เป็นปัญหายุ่งยาก

5. ผู้แทนกรมเอเชียตะวันออก ได้ชี้แจงเกี่ยวกับสถานะของสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจประเทศไทย ประจำกรุงไทเป เป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงการต่างประเทศ ส่วนสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย เป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงการค้าต่างประเทศ ซึ่งทั้งสองหน่วยงานมิได้มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวเนื่องจากก่อนที่ประเทศไทยจะสถาปนาความสัมพันธ์กับจีน ประเทศไทยเคยมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับไต้หวันมาก่อน โดยการที่คำนึงถึงผลประโยชน์ในการดำรงความสัมพันธ์ระหว่างกันไว้ จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานที่มีชื่อหน่วยงานของรัฐขึ้นมาเป็นตัวกลางในการอำนวยความสะดวกทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศไทยกับไต้หวัน ในทำนองเดียวกับประเทศต่าง ๆ ที่เคยมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับไต้หวัน และได้รับรองว่าจีนเป็นรัฐบาลจีนเดียว แต่ยังคงต้องการมีความสัมพันธ์กับไต้หวัน ก็จะมีการจัดตั้งสำนักงานในลักษณะเดียวกันนี้

6. รองประธานอนุกรรมการคนที่ 2 มีความเห็นว่าการจัดทำความตกลงดังกล่าวเป็นเรื่องที่มีความอ่อนไหวและซับซ้อนมาก ด้วยเหตุผลทางนโยบายที่รับรองรัฐบาลจีนเดียวทำให้ต้องระมัดระวังเรื่องนี้ และเหตุผลอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ คือการที่ฝ่ายไต้หวันเสนอการจัดทำความตกลงดังกล่าวนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการชาวไต้หวันในประเทศไทยสามารถส่งออกของเสียอันตรายไปจัดการในไต้หวันได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเกรงว่าจะเป็นในทางกลับกันคือไต้หวันจะส่งของเสียอันตรายมายังประเทศไทยมากกว่า เพราะความตกลงนั้นต้องเป็นสองทาง ทำให้ต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับมาตรการควบคุมและกลั่นกรองเพื่อป้องกันมิให้มีการนำของเสียมาทิ้งในประเทศไทย กล่าวโดยสรุปว่าเนื่องจากเรื่องนี้มีความอ่อนไหวมากทางการเมืองค่อนข้างมาก จึงขอเสนอคณะอนุกรรมการฯ ให้งดการพิจารณาเรื่องดังกล่าวนี้ไป โดยไม่ต้องมีการลงมติ

7. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีความเห็นเพิ่มเติมต่อการลงมติเรื่องนี้เป็น 2 แนวทางว่า (1) เนื่องจากข้อมูลในเรื่องนี้ยังไม่มีที่ชัดเจน จึงมีมติว่าควรชลอการพิจารณาเรื่องนี้ไว้ก่อน

และมอบให้ฝ่ายเลขานุการฯ อาจทำการศึกษาเรื่องนี้เพิ่มเติม หรือ (2) เนื่องจากการจัดทำความตกลงมีความเสี่ยงต่อการกระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและมีความซับซ้อน ประกอบกับประโยชน์ที่จะได้รับยังไม่มีความชัดเจน คณะอนุกรรมการฯ จึงไม่ควรดำเนินการเรื่องนี้ต่อไป

8. ผู้แทนกรมเอเชียตะวันออก ได้มีความเห็นเพิ่มเติมต่อการตอบหนังสือสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย ในลักษณะเดียวกันกับที่ผ่านมาได้ว่า ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มียุทธศาสตร์ในการดำเนินงานเรื่องดังกล่าวก็ได้ โดยไม่ควรกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพราะได้หันมาใส่ใจจุดนี้ย้อนกลับมาหาประเทศไทยได้ในอนาคต เนื่องจากในปัจจุบันมีแรงงานไทยเข้าไปทำงานในไต้หวันประมาณ 80,000 คน ซึ่งเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่มีการจัดตั้งสำนักงานฯ ในไต้หวันขึ้นเพื่อดูแลผลประโยชน์ของแรงงานไทยในไต้หวันด้วย และได้ให้เหตุผลว่าสิ่งที่ไต้หวันดำเนินการนี้เพื่อเป็นการยกสถานะตนเองให้มีบทบาทในองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นประเด็นทางการเมืองมากกว่า

9. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตอบหนังสือสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทยว่า แม้แต่ประเทศอื่น ๆ ที่มีใช้ภาคีสัญญาบาเซล ประเทศไทยก็ได้มีนโยบายจะจัดทำความตกลงทวิภาคีและพหุภาคีด้วยเช่นเดียวกัน ถ้าไต้หวันเข้าเป็นภาคีสัญญาบาเซล ก็จะสามารถดำเนินการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายระหว่างกันได้โดยปริยาย ก็อาจเสนอให้เข้าร่วมเป็นภาคีสัญญาบาเซลให้ได้ก่อน เพื่อที่จะได้ดำเนินการดังกล่าวได้ตามอนุสัญญาบาเซลกับประเทศไทยได้

11. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอความเห็นต่อการลงมติเรื่องนี้เพิ่มเติมว่า ควรหยิบยกประเด็นตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่ได้มีการกำหนดขั้นตอนการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศเพิ่มเติมมาใช้ให้เป็นประโยชน์

12. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ไม่เห็นด้วยในการหยิบยกประเด็นตามมาตรา 190 เนื่องจากจะถือเป็นการรับรองว่าไต้หวันเป็นรัฐได้

มติที่ประชุม คณะอนุกรรมการฯ เห็นควรไม่พิจารณาข้อเสนอของไต้หวันในการขอจัดทำความตกลงทวิภาคีระหว่างไต้หวันกับประเทศไทยเรื่องอนุสัญญาบาเซล เนื่องจากมีความเห็นว่าเป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหวและซับซ้อนทางการเมืองค่อนข้างมาก ประกอบกับอาจมีความเสี่ยงกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ แจ้งตอบสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทยในลักษณะว่าปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มียุทธศาสตร์ในการดำเนินงานเรื่องดังกล่าว โดยขอให้ประสานกับกรมเอเชียตะวันออกเพื่อพิจารณาถ้อยความในหนังสือแจ้งตอบดังกล่าวให้มีความรอบคอบรัดกุมและสละสลวยก่อนแจ้งตอบต่อไป

4.5 ระบบเครือข่ายข้อมูลศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลประเทศไทย

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาระบบเครือข่ายข้อมูลศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลประเทศไทย ซึ่งกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลของประเทศไทย ได้ว่าจ้าง บริษัท เค.ซี.มัลติมีเดีย จำกัด เป็นผู้ดำเนินการจัดทำเว็บไซต์ข้อมูลการดำเนินงาน

อนุสัญญาบาเซล การควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดน และการจัดการของเสียอันตรายของประเทศไทย ซึ่งมีการเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยออกแบบเว็บไซต์ให้เป็นที่น่าสนใจ มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน สามารถสืบค้นได้สะดวก ถูกต้อง สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และมีระบบความปลอดภัยของข้อมูล รวมทั้งจัดให้มีการฝึกอบรมการใช้งานระบบเครือข่ายข้อมูล และจัดทำเอกสารเผยแพร่ เพื่อประชาสัมพันธ์ระบบเครือข่ายข้อมูล ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไปแล้วเสร็จ โดยติดตั้งระบบที่ <http://ptech.pcd.go.th/basel> (ภายหลังการทดสอบและปรับปรุงระบบฯ สามารถเข้าถึงระบบดังกล่าวได้ที่ <http://basel.pcd.go.th>) ซึ่งขณะนี้ผ่านการทดสอบและปรับปรุงระบบฯ และจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาเว็บไซต์ข้างต้นแล้ว มีมติเห็นชอบกับระบบเครือข่ายข้อมูลศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลประเทศไทยดังกล่าว ทั้งนี้ ที่ประชุมเสนอให้กรมควบคุมมลพิษ ปรับเพิ่มช่องทางรับเรื่องร้องเรียนให้มากขึ้น โดยเพิ่มหน้าต่างรับเรื่องร้องเรียนบนหน้าเว็บไซต์ระบบเครือข่ายฯ

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้เพิ่มหน้าต่างรับเรื่องร้องเรียนบนหน้าเว็บไซต์ของระบบเครือข่ายข้อมูลศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลประเทศไทย และมอบหมายให้ออนุกรรมการฯ พิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยกรอกข้อมูลลงในแบบแสดงข้อคิดเห็นตามที่แนบท้ายรายงาน ส่งกลับมายังฝ่ายเลขานุการฯ ทางโทรสาร 0 2298 2427 หรือทางอีเมลล์ hazwaste@pcd.go.th ภายในวันที่ 30 กันยายน 2551 เพื่อกรมควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการต่อไป

4.6 การทบทวนและปรับปรุงการกำหนดบัญชีรายชื่อและรหัสพิกัดอันตรายสากลการของเสียอันตรายที่จะควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนในกฎหมายไทยให้สอดคล้องตามอนุสัญญาบาเซล

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอปัญหาอุปสรรคและข้อพิจารณาในการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายตามกฎหมายไทยและตามอนุสัญญาบาเซลที่ผ่านมา ตั้งแต่ประเทศไทยได้ร่วมลงนามอนุสัญญาบาเซลแล้วตั้งแต่ปี 2540 ได้ควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายหลักในการดำเนินงาน ได้แก่ 1) เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในการจำแนกของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซลภายใต้กฎหมายภายในประเทศไทย 2) ประเทศไทยใช้เฉพาะของเสียในภาคผนวก 8 ของอนุสัญญาบาเซลเท่านั้น ในขณะที่การกำหนดภาคผนวก 8 และ 9 ของอนุสัญญาบาเซลมีความเชื่อมโยงกัน และต้องใช้ควบคู่กัน 3) ไม่มีการกำหนดประเภทลักษณะอันตรายตามที่กำหนดในภาคผนวก 3 ของอนุสัญญาบาเซล และ 4) มิได้มีการกำหนดพิกัดอันตรายสากลการของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซลเป็นวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไว้ชัดเจนทำให้ยากแก่การควบคุมติดตามตั้งแต่ต้นทาง โดยขอให้ที่ประชุมพิจารณาให้มีการทบทวนและปรับปรุงการกำหนดบัญชีรายชื่อและรหัสพิกัดอันตรายสากลการของเสียอันตรายที่จะควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนในกฎหมายไทยให้สอดคล้องตามอนุสัญญาบาเซล และแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาปรับปรุงบัญชีรายชื่อและกำหนดพิกัดอันตรายสากลการสำหรับของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยมี

องค์ประกอบ ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย เป็นประธาน ผู้แทนจาก สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมศุลกากร กรมการค้าต่างประเทศ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมเป็นคณะทำงาน และเจ้าหน้าที่ส่วนของเสียอันตราย สำนักจัดการ กากของเสียและสารอันตราย เป็นฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ ทั้งนี้คณะทำงานฯ มีอำนาจหน้าที่ในการ พิจารณาจัดทำข้อเสนอการปรับปรุงการกำหนดบัญชีรายชื่อพิกัดอัตราศุลกากร และแนวทางการควบคุม สำหรับของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้แล้วเสร็จ ภายใน 6 เดือน จัดทำข้อมูลรายการของเสียอันตรายที่ควบคุมตามกฎหมายแห่งชาติ ภายใต้อนุสัญญาบาเซล และ รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานต่อคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลเป็นประจำทุกเดือน จนกว่า จะแล้วเสร็จ รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลมอบหมาย

ที่ประชุมพิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการควบคุมและ ติดตามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย จึงเห็นชอบในหลักการการทบทวนและปรับปรุงการ กำหนดบัญชีรายชื่อและรหัสพิกัดอัตราศุลกากรของเสียอันตรายที่จะควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนใน กฎหมายไทยให้สอดคล้องตามอนุสัญญาบาเซล และเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะทำงานฯ ดังกล่าว ตามที่ ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ โดยให้เพิ่มเติม “ผู้แทนสภาหอการค้าไทย” ในองค์ประกอบคณะทำงานฯ และ มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ปรับปรุงคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานฯ ดังกล่าว เสนอประธานอนุกรรมการฯ ลงนามต่อไป

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบในหลักการการทบทวนและปรับปรุงการกำหนดบัญชีรายชื่อและรหัสพิกัดอัตรา ศุลกากรของเสียอันตรายที่จะควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนในกฎหมายไทยให้สอดคล้องตามอนุสัญญา บาเซล
2. เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาปรับปรุงบัญชีรายชื่อและกำหนดพิกัดอัตรา ศุลกากรสำหรับของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยมี องค์ประกอบอำนาจหน้าที่ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ และให้เพิ่มเติม “ผู้แทนสภาหอการค้าไทย” ใน องค์ประกอบคณะทำงานฯ ด้วย โดยมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้ง คณะทำงานฯ เสนอให้ประธานอนุกรรมการฯ ลงนาม และมอบหมายให้คณะทำงานฯ นำปัญหาอุปสรรคที่ ผ่านมาและข้อพิจารณาที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอไปประกอบการพิจารณาต่อไปด้วย

4.7 รายงานสรุปข้อมูลประจำปี ตามข้อ 13 และข้อ 16 ของอนุสัญญาบาเซล

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอให้ที่ประชุมพิจารณารายงานสรุปข้อมูลประจำปี ตามข้อ 13 และ ข้อ 16 ของอนุสัญญาบาเซล ที่ภาคีต้องส่งข้อมูลรายงานข้อมูลประจำปีของปีปฏิทินก่อนหน้าผ่านสำนัก เลขาธิการฯ ต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 15 ของอนุสัญญา ก่อนสิ้นสุดปีปฏิทินแต่ละปี โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแห่งชาติ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณารายงานข้อมูลประจำปี 2549 (ค.ศ. 2006) และปี 2550 (ค.ศ. 2007) ที่ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รวบรวมข้อมูลและจัดทำขึ้นแล้ว เห็นชอบกับข้อมูลดังกล่าว

มติที่ประชุม เห็นชอบกับรายงานข้อมูลประจำปี ตามข้อ 13 และข้อ 16 ของอนุสัญญาบาเซล ประจำปี 2549 (ค.ศ. 2006) และปี 2550 (ค.ศ. 2007) ที่ฝ่ายเลขานุการฯ จัดทำ และมอบหมายให้ ฝ่ายเลขานุการฯ ดำเนินการจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลต่อไป

วาระที่ 5 เรื่องอื่นๆ

ไม่มี

เลิกประชุมเวลา 12.00 น.

นางสาวธีราพร วิรุฒิกกร
นางสาวเบญจวรรณ โชคชัยตระกูลโพธิ์
นางสาวมกรา ทัพพูน
ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์
ผู้ตรวจรายงานการประชุม